

El petit arbre que va canviar en Pol

Vet aquí que una vegada hi havia un nen que es deia Pol. Tenia 10 anys i era un nen encantador: amable, alegre i molt divertit. Li agradava especialment la natura i sempre gaudia explorant-la.

Un dia, en Pol va anar d'excursió amb els seus pares a la vora d'un riu gran i preciós. L'aigua brillava sota el sol i l'aire era fresc i agradable. Allà s'ho van passar d'allò més bé: jugaven a fet i amagar, a tocar i parlar i fins i tot van fer un partit de futbol amb la seva pilota de la Champions League.

Quan ja marxaven cap a casa, en Pol va veure un arbre petit, mig trencat, amb les branques doblegades. Al principi no li va donar importància i va continuar el seu camí.

Aquella nit, però, estirat al llit, no podia deixar de pensar en aquell arbre. Se sentia inquiet i una mica trist. Tenia la sensació que hauria pogut fer alguna cosa per ajudar-lo.

L'endemà, en Pol va tornar al riu amb els seus pares. Aquesta vegada, però, no jugava tant: estava pensatiu, intentant trobar una manera de salvar aquell arbre.

De camí cap a casa, encara no havia trobat cap solució. Finalment, va decidir demanar ajuda:

—Mare, podem salvar aquell arbre, si us plau?

La seva mare li va somriure i li va respondre:

—És clar que sí! Primer haurem de buscar una botiga on venguin cordes. Per exemple, la botiga d'en Marc, que és a la cantonada.

En Pol, entusiasmat, va exclamar:

—Genial! Comprem una corda forta i ben llarga!

Després de comprar-la, van tornar cap al riu. Amb molta cura, en Pol va lligar l'arbre per la part trencada perquè es mantingués dret. Després, li van donar una mica d'aigua per ajudar-lo a recuperar-se.

La mare d'en Pol li va dir:

—Cada vegada que vinguem al riu, li donarem una mica d'aigua.

I així ho van fer.

Van passar els mesos, i l'arbre va anar creixent fort i sa. Les seves branques es van omplir de fulles verdes i, un bon dia, hi van aparèixer uns fruits de colors vius i amb una olor deliciosa.

Des d'aleshores, cada vegada que en Pol passa per davant d'aquell arbre, se sent orgullós i feliç. Sap que, gràcies a ell, moltes persones poden gaudir dels seus fruits.

I vet aquí un gos, vet aquí un gat, aquest conte ja s'ha acabat.